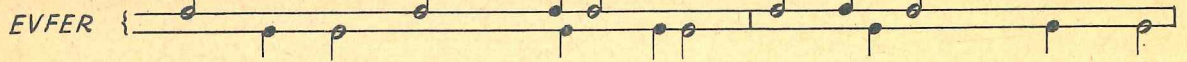

TDV İSAM
Kütüphanesi Arşivi
No KB.6455

DÖRDÜNCÜ SELÂM
(Evfer) ikainın son beş zarbından başlar.

Beyatî âyininin sonra 322 inci sahifedeki eski bir (Hicaz peşrevi) çalınırdı. Hafif ikanda, iki haneden ibaret olan bu peşrevin hususî bir ismi olmadığı halde Mevlevîler buna (Zer Mahbub) adını vermişler ve (Düyek) tavrında çaldıkları için o tavra göre bir takım nağmeler ilâve ederek bu hale kuymuşlardı.

Câme siyeh kerd küfür nûri Muhammed resîd
 Tablı beka kûftend milki muhalled resîd
 Dil çü suturlâb şüd âyeti heft âsüman
 Şerhi dili Ahmedî heft mücelled resîd
 Tablı kıyâmet zedend sûri haşır midemend
 Vakti şüd ey mürdegân haşri mücedded resîd
 Ez peyi nâmahreman kuful zedem ber dihan
 Hiz bigû mutriba işreti sermed resîd

SELÂMI RABÎ

Sultanı menî, «ah» sultânı menî Ender dilü can imanı menî
 (Ah!)
 Der men bidemî «ah» men zinde şevem Yek can çişevêd sad cânı menî

Beyatî Âyini Farsça metninin

NAZMEN TÜRKÇEYE TERCÜMESİ [1]

BİRİNCİ SELÂM

Ey şeh kereminden bu zelile nazar et
 Kalbi yaralı hâli alile nazar et
 Gerçi değilim lâyıkı lutfu keremin
 Sen sendeki ihsânı celile nazar et

Ya rab iki kevn'den beni âri kıl
 Giydir bana tâcı fakrını âli kıl
 Bezminde beni mahremi râzın eyle
 O yol ki yolun deęil beni hâli kıl

Gel ey nigâr ki sensin bu yerde câni sema'
 Bulur seninle taravet bu bositâni sema'
 Güneş ziyasını senden alır da nûr saçır
 Tutar senin nice bin zühreni o âsümâni sema'

İKİNCİ SELÂM

Bizim sultâna vakta ki kul olsan
 Cihan giryende olsa sen gülersin
 Eger etrâfı âlem pür gam olsa
 Sen elbet hurremü ferhunde ter sin
 Ver aşkı Şemsi Tebrizî için mey
 Ki sen milki hudâda müstakarsın

[1] Beyatî âyini'nin bu manzum tercümesi (*Menâkıbı Sipehsâlar*)'ın fazıl mütercimi ve (*Mesnevî Şerif*) şarihî Ahmet Avni Bey kardeşimizin eseridir.

ÜÇÜNCÜ SELÂM

Ansızın amber feşan geldi saba
 Bûyi müşkü zâferan geldi saba
 Bak çemende güller açmış ser teser
 Yüz nevâyi bülbülan geldi saba
 Şemsi Tebrizi sabahül aşk dedi
 Ehli aşka cânı can geldi saba

Ey ki hezar âferin bu nice sultan olur
 Kulı olan kişiler husrevü hâkan olur
 Her ki bu gün VELED'e inanu ben yüz süre
 Yoksul ise bay olur bay ise sultan olur

Mehpâre gibi kırmızı esvab ile geldi
 Bu yıl da o yar hırkai jengâr ile geldi
 Şemsel'hakı Tebriz erişti deyiniz hep
 Ta çerhi safadan o meh envar ile geldi

Kim ki rehi aşkta girizan olur
 Sonra efendi ne peşiman olur
 Testini her kim taşısa âkıbet
 İşreti has bezmine sultan olur

Nurlandı bu dünyamız, nur verdi humeyyâmız
 On dördü ayın sâki, mey ke'si süreyyamız
 Sabvet benim imanım, halvet dahi bostânım
 Meşcir ise ihvanım, gül oldu muhayyamız

Nuri Muhammed zuhur, etti de küfr ağladı
 Milki hulûdı bize, tablı beka sağladı
 Oldu suturlâbı dil, ta yedi gökler için
 Şerhi dili Ahmedî, tam yedi cilt bağladı
 Sûrı haşir üflenüp, çaldı kıymet davul
 Ey ölüler kalkınız cûyi haşir çağladı
 Sırrıma na ehliçün, ağzıma vurdum kilit
 Hızlı çalın mutriban, işreti can parladı

DÖRDÜNCÜ SELÂM

Sultânımsın sultânımsın
 Canımda benim imanımsın
 Nefhanla senin zinde olurum
 Bir can ne demek yüz cânımsın

ISTANBUL
KONSERVATUVARI

NEŞRİYATI

TÜRK MUSİKİSİ KLASİKLERİNDEN

Yedinci cilt

Mevlevî Âyinleri

II

Ali Rifat, Rauf Yekta, Zekâizade Ahmet ve Dr. Suphî Beylerden müteşekkil Konservatuvar « Tasnif ve Tesbit Heyeti » tarafından notaya alınmış tarihî Kıymeti haiz üç MEVLEVÎ ÂYİNİ ile bu eserler hakkında Heyetin reisi Rauf Yekta Beyin tetkikatından bâhis bir mukaddemesini havidir.

HER HAKKI MAHFUZDUR.

ISTANBUL

Haşım Matbaası

1934

Kemal BATANAY
Naime BATANAY

Mevlevî Âyinleri

IV

BEYATÎ MAKAMINDA